

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Noua campanie de lucru . . . Referent
2. Chipuri de preoți . . . Pr. Nicolae-Boteanu
3. Comentariu practic . . . Marin C. Ionescu
4. Sfânta Paraschiva . . . Pr. Manea Popescu
5. Plan de predică . . . Pr. Marin C. Ionescu
6. Religiunea și natalitatea . . . **
7. Raportul comisiei culturale . . . **
8. Cronica internă . . . Referent
6. Mișcarea în cler . . . Pr. E. Bărbulescu
9. Daruri și Mulțumiri . . . **
10. Parohii vacante, etc. . . . **

NOUA CAMPANIE DE LUCRU

Suntem la începutul anului de lucru. Toate instituțiile își verifică puterile și-și precizează directivele și scopurile vizate. Fără să nesocotească experiența trecutului, în toate direcțiunile se pun probleme noi și se semnaleză seriozitatea sarcinilor, a căror greutate câtă a fi bine distribuită pentru a fi roditoare. Și Doamne! câte mai sunt de făcut, mai ales pe câmpul bisericii! Câte nevoi sufletești nu s'au strâns, apăsând greu deasupra încordărilor superioare spre care e împinsă ființa omenească!

Școala dă instrucțiune; Justiția păzește buna cumpănăală a cântarului distribuitor al răsplății sau pedepsei cuvenite fiecăruia; Armata întreține și tinde să sporească pu-

terile fizice ale națiuni, coordonate spre aceeaș țință: paza bunei rândueli și a granițelor. Ce însemnează însă instrucțiune, dreptate și putere de apărare, dacă nu deosebite fețe ale aceleiași mari probleme: problema superiorizării ființei omenești și capacitării ei ca să-și poată agonisi și să se poată folosi de toate bunurile vieții? Poate fi rezolvată vreodată această problemă fără a-i atinge înseși sursele ei inițiale? Instrucție, dreptate etc. sunt bunuri care au atâta valoare câtă le dă sursa din care cresc și se alimentează. Iar sursa e sufletul, plămădit pentru a fi religios.

Bisericii îi revine această sarcină: Să curățească sursa și să ridice în jurul ei digurile sfintei evanghelii, ca nimic strein să nu mai turbure apa limpede a cugetărilor și a dorurilor spirituale. Mai înainte de orice suflet religios și apoi celelalte urmează în mod firesc. Religiozitatea e sămânța care germinează pe toate celelalte. Greutățile nu sunt mici, dar atât de înalt e scopul și lupta atât de sublimă, încât orice jertfe nu sunt niciodată prea mari.

Reamintim aceste gânduri sfințiților slujitori ai bisericii Mântuitorului acum când, după datorie, urmează să reînceapă activitatea de zidire duhovnicească prin organizațiunea cercurilor pastorale. Un singur caracter deosebește lucrul bisericii de lucrul altor instituțiuni: caracterul religios, radical

și totalmente religios. Abia atunci am putea prinde cu vederea contururile grandioase și majestatea divină a scopului ce ni-i dat să urmărim. Când vom izbuti să imprimăm activității pastorale caracterul religios, când vom ajunge să descoperim sufletelor creștine pe Dumnezeu, care e iubire. „Cine e Dumnezeul tău? Nu cumva e mai

mult un Dumnezeu al trupului, de cât al sufletului? Și tu ce faci pentru El? Căci El s'a și răstignit pentru tine“, iată cuvântul de ordine, care trebuie să fășnească firesc din lucrul Cercurilor pastorale și să înflăcăreze inimile pentru o singură trudă neprețuită : truda de a face loc cât mai larg lui Dumnezeu, în viața de toate zilele.

C H I P U R I D E P R E O Ţ I

15.

Cucernicul între preoți
Popa Stoica Iacovici
 — tipograful —

Multă lume așa crede că neamul românesc a orbocăit prin întunec în veacul al 18-lea: nici carte românească, nici școală românească, nici biserică românească, ci numai și numai apăsare streină grecească. Credința aceasta este greșită în multe privințe, dar mai ales pentru viața bisericească este cu totul neadevărată. Ba se poate spune că biserica română a strălucit în veacul al 18-lea prin viața sa puternică de carte românească. Atunci s'au făcut nenumăratele tălmăciri — unele de câte două ori — a cărților de slujbă, atunci s'au tipărit sumedenie de cărți bisericești, în dese tipografii vlădicești, atunci s'a introdus limba română în biserică; în acest veac s'a lustruit limba românească ca să fie în stare a cuprinde gândirile și simțirile noi de mai târziu.

În acest veac oameni vrednici de cinstit nu sânt numai tălmăcitorii ci și tipografii. Căci tipograf atunci nu însemna numai să fii zețar, drugar și fătuitor, ci să știi să editezi o carte bisericească, să o întocmești, ba și să o traduci. Un astfel de tipograf este popa Stoica Iacovici, și despre el vrem să spunem cuvânt.

Mai întâiu, să nu credeți că popa Stoica era strein printrucă numele de familie sună Iacovici. Nu. Era atunci o modă—cred adusă de la Râmnicul Vâlci—să-și adauge cineva terminația sârbească Vici la urma numelui. De multe ori o scieau cu literă mare și o despărțeau de nume printr'o linioară. Popa Stoica este român și a învățat meșteșugul tiparului la școala marelui tipograf care a fost vestitul vlădică Antim de la Ivir.

Când îl cunoaștem noi, el este om format și îngrijitor, azi zicem director, al tipografiei din București.

Cea mai înfoiată carte ortodoxă, de când a ieșit tiparul și până azi, este Istoria Patriarhilor de Ierusalim, scrisă de patriarhul Dositeiu și tipărită în Bucureștii noștri la anul 1715. Este un foliant cu 1247 de pagini pe două coloane, cu literă măruntă grecească. Bibliotecile se mândresc când au câte un trup din această impunătoare tipăritură bucureșteană. Epistatul—îngrijitorul—tipografiei de unde a ieșit această, folositoare și azi, lucrare istorică este popa Stoica Iacovici. Cunoștea el deci și limba grecească.

Din acest an 1715 și până la mijlocul veacului al 18-lea, popa Stoica este „tipograful“ bucureștean, în înțelesul plin de atunci al cuvântului. El tipărește cărți, el editează cărți, el le vinde, el scrie prefețe; cred că și traduce cărți: el scoate ucenici și-și face tipografi toată familia.

Cât cunoaștem până acum, aflăm că popa Stoica a tipărit peste 27 de cărți, multe în românește, câteva în grecește și una în slavonește. Liturghii, Octoih, Catavasier, Chiriadromion, Cazanii, Evgangelii, Psaltiri, Antologhion, Molitvenic, Slujbe de Sfinți, Cărți de învățătură creștinească și altele au ieșit din mâna lui și din diortosirea lui.

Și cât de creștinește își cere el iertare de greșale la sfârșitul cărților! Iată, de pildă, ce zice la sfârșitul Evgangeliei din 1723: „Slavă, cinste și închinăciune celui în Troiță unuia Dumnezău, care ne-au ajutat după început de am ajuns și sfârșitul. Iară cei ce vă veți

întâmpla a citi, bucurați-vă în Domnul și vă rugați pentru mine. Și ce greșală veți afla, îndreptați cu duhul blândețelor, nepuindu-ne în ponos. Că nu este lucrare de înger, ci este lucrată de mână de țărână. Că precum este cu neputință a nu gusta cineva din moarte, într'acestași chip și tipograful a scăpa fără de greșală. Tipăritu-s'au în anul de la spăsenia lumii 1723, de cucernicul între preoți popa Stoica Iacovici". Iar peste trei rânduri adaogă și aceste versuri naive, în ritm poporan:

*„Precum cel de călătorie supărat
și de zăduh îngreuiat,
Dorind a ajunge la loc umbros desfătat,
cu apă indestulat,
De călătorie să odihnească,
de zăduh să să răcorească,
Lipsa de călătorie să-și plinească,
la odihnă să-și sosească,
Intr'acestași chip și tipograful,
de a cărții sfârșire,
Laudă neîncetată lui Dumnezeu dă,
și mulțemire“.*

Popa Stoica este și întocmitor de cărți. Il cucerise pe sfinția sa frumusețea cântărilor din Triod și mai ales cele din Săptămâna Mare. Erau pentru el: „pârğa florilor cu dulce miros, ieșită din mijlocul Eдемului“. De aceea cere și dobândește binecuvântare de la mitropolitul Daniil, de neam din Muscel, „părintele iubitor și stăpânul sufletesc al tuturor creștinilor Țării-Rumânești“, să tipărească numai Triodul Săptămâinii Mari, care este „din toate cântările pre limba noastră cea rumânească mai de umilință și mai agonisitor de zdrobirea inimii și mai folositor de suflete“. Frumoase cuvinte scrie popa Stoica în prefața acestei cărți pentru mitropolitul Daniil, cel totdeauna îndemnat spre folosința creștinilor neamului nostru.

Nu ne spune, dar bănuim că popa Stoica este și talmăcitor de cărți bisericești. Lăsăm învățaților să cerceteze această bănuială. Noi mai adăogăm că popa Stoica a lucrat sub cinci mitropoliți, în cinci tipografii bucureștene: tipografia grecească (1715—1719), tipografia sfintei mitropolii (1723—1736), tipografia școalei Văcăreștilor din mănăstirea Sfântului Sava (1741), tipografia cea nouă a sfintei mitropolii ((1741—1743), tipografia domnească din București (1745—1746).

Dar ucenicii tipografi ai popei Stoica! Lăsăm pe ceilalți și pomenim numai pe cei din familia sa. Il ajută la lucru, vreme de 12 ani, „fratele său Radul logofătul Iacovici, tipograful“. Ce rudă îi vor fi fost „Ioan Stoicovici tipograful“ care duce meșteșugul tiparului și la Buzău, „Iordache Stoicovici tipograful“ din București și „Ghinea diaconul Stoicovici tipograful“ din Buzău, nu ne spun, poate îi erau feciori.

Ci pe mine mă înduioșează mai ales această întâmplare din viața popei Stoica tipograful. Se dusesse vestea cărților românești de slujbă bisericească din București, peste tot pământul locuit de Români. De pretutindenii veneau să le cumpere. Iată că odată sosește un preot tocmai din Maramureș, la București, să cumpere și el cărți. Și între altele cumpără el și Triodul Săptămâinii Mari. Dar pe carte trebuia scris, ca de obicei, numele cumpărătorului; și cum preotul maramureșean va fi avut mâna greoaie pe condeiu, roagă pe popa Stoica, care era și librar, să i scrie însemnarea. Și atunci popa Stoica, cu mâna lui iscusită, scrie așa pe foaia din urmă a cărții: „Popa Stoica Iacovici tipograful ot București, ostenitoriu scrisorii numelui omului celui ce au cumpărat cartea aceasta. Este cucernicul între preoți popa Ionaș, parohușul satului Bârsanii, din neam bârsănesc; în a 17-a luni lui Martie, anii dela mântuirea lumii 1738“.

* * *

Veșnică să-ți fie pomenirea, părinte Stoica. Triodul sfinției tale se păstrează și azi în biserica de piatră din Bârsana Maramureșului. Și prin el neamul nostru și-a păstrat acolo ființa lui românească.

Preotul NICULAE
de la biserica Boteanu.

*La 15 Octombrie, apare în editura
»Cărții Românești»:*

NECAZURILE Părintelui GHEDEON

— Un an preot la sat —

*roman din viața călugărilor și a preoților
de mir — de p. ieromonah
Damian Stănoiu.*

COMENTARIU PRACTIC

„Ați mai auzit iarăși ca s'a zis celor de demult: să nu juri strâmb, ci să împlinești fața de Domnul jurămintele tale. Dar eu vă spun să nu jurați nicidecum". Mateiu V 33—34.

Jurământul privitor la trecut sau la prezent, prin care asigurăm că un lucru este făcut sau a fost făcut, este oprit formal de legea veche în cazul când este un jurământ stâmb sau sperjur.

Când jurământul se referă la viitor, întărind anumite făgădueli, devine tot un jurământ strâmb, când asemenea făgădueli rămân numai vorbe goale.

În amândouă cazurile sperjururile sânt cele mai mari crime, întru cât Dumnezeu însuși este adus ca martor, ca garant și chiar ca complice al vicleniei sau al nătângiei omenești.

Legea cea nouă dă în privința aceasta legii celei vechi toată întinderea și toată forța sa. Ea ordonă dintr'odată de a nu jură nicidecum adică nu numai de a nu face jurămintele mincinoase, dar nici jurămintele inutile, care deși susțin adevărul, știrbesc totuși din respectul nostru față de majestatea lui Dumnezeu, folosindu-ne de autoritatea numelui său fără o necesitate constrângătoare, spunând lucruri lipsite de importanță sau glume ieftine și nepermise. Legea nouă ne poruncește nu numai să nu jurăm strâmb și inutil pe numele lui Dumnezeu, ci să nu jurăm de fel și în nici o ocaziune.

Acesta este sensul gramatical al cuvintelor, din pricina căruia au alunecat dela dreapta interpretare anabapțiștii și viclefiții.

Din cuprinsul întreg al sfințelor scripturi reese tocmai dimpotrivă să jurăm pe numele lui Dumnezeu când este absolut necesar, iar nu pentru toate nimicurile—cum făceau Evreii. Sfânta Scriptură are chiar cuvinte de laudă pentru cei cari jură, când nevoia cere. Pentru limpezirea acestei nedumeriri este de ajuns să ne gândim la Sfântul apostol Pavel, care ia de câteva ori pe Dumnezeu ca martor al adevărului pe care-l vestește. Să ne încredem bisericii noastre, care a îngrădit uzajul tribunalelor de a cere jurământ martorilor și care însăși a cerut demnitarilor ei jurământ pentru a se asigura de supunerea și credința lor.

II. Nu jură pe zidurile mâinilor lui Dumnezeu!

«Dar eu vă spun: să nu jurați nici de cum; nici pe Cer, căci este scaunul de domnie al lui Dumnezeu; nici pe pământ căci este așternutul picioarelor lui; nici pe Ierusalim pentru că este cetatea marelui împărat. Să nu juri nici pe capul tău fiindcă nu poți face un singur păr alb sau negru».

În adevăr creaturile ne reprezintă pe Dumnezeu cu toate perfecțiunile Sale.

Intemeindu-ne jurămintele noastre pe ele, oricine poate înțelege cu multă ușurință că ele nu pot mărturisi nimic pentru adevărul afirmat de noi, ci numai unul Dumnezeu—autorul lor—pe care-l subînțelegem ori-decâteori ne sprijinim afirmațiunile noastre pe zidirea mâinilor Sale.

Prin urmare nici jurământul pe fapțurile mâinilor lui Dumnezeu nu ne este cu nimic mai îngăduit decât jurământul pe numele lui Dumnezeu.

Jurământul pe care noi îl facem pe noi înșine este cu totul de altă natură. Jurământul făcut pe numele lui Dumnezeu sau a creaturilor Sale este o simplă afirmare pe care noi o facem în numele lui Dumnezeu sau a operelor Sale.

Jurământul pe noi înșine adaogă lângă simpla afirmare a adevărului, blestemul prin care noi înșine ne cerem pedepse și moarte în cazul când n'am spune adevărul și n'am sluji adevărului prin spusele noastre.

Noi nu suntem ai noștri și nu aparținem nouă înșine, ci lui Dumnezeu care ne-a creat: de aceea nu trebuie să dispunem noi de noi înșine ci să lăsăm neștirbite aceste drepturi sfinte ale Creatorului asupra noastră ca simple creaturi. Iată de ce nici acest jurământ, care este un inel din lanțul de eroi al Ebreilor, nu ne este îngăduit de legea cea nouă.

III. *Contemplarea, ca izvor de motive pentru slava legii lui Hristos.*

Forma sub care Mântuitorul ne reprezintă raportul creaturilor cu Dumnezeu este atât de nobilă și de măreață în cât ne poate ajuta nu numai să cunoaștem natura jurământului nostru, dar să și ne ridicăm până la Dumnezeu prin sublima contemplare la care ne îmbie!

Așa de pildă Mântuitorul ne spune: «Cerul este tronul lui Dumnezeu».

Nu uită, creștine, că de dreapta Tatălui stă în glorie strălucitoare Iisus Hristos!

O! sufletul meu! Ai aci puțința să sorbi fericirea pe care Dumnezeu Sfintei Treimi, veșnic și unic o împărtășește fără deosebire tuturor creaturilor Sale!

2. «Pământul este așternutul picioarelor Sale». Atâta vreme cât trăim în vasele de lut ale trupurilor noastre, noi ședem necurmat la picioarele tronului dumnezeesc. Pământul este teatrul mântuirii noastre. Aci s'a petrecut drama depe Golgota.

Aci s'a jertfit mielul cel nevinovat. Aci a curs și curge neîncetat sângele cel mântuitor.

De aici rugăciunile noastre pornesc ca fumul de tămâie spre Ceruri, împăcând dreptatea Celui Prea Înalt și dobândind îndurarea Lui cea fără de margini.

Atunci, Doamne! Cum îndrăsnim noi să profanăm acest pământ cu jurămintele noastre și cu dezordinea noastră de tot soiul?!

3. «Ierusalimul este cetatea marelui împărat».

Ierusalimul era scaunul regilor din Iuda și conform profețiilor Vechiului Testament aparține lui Hristos. El avea singurul templu al universului menit cultului legitim al lui Dumnezeu—așa în cât era într'adevăr cetatea sfântă și centrul religiei.

Tot ceea ce aparține lui Dumnezeu ne inspiră un respect sfânt și religios și nu putem să facem un jurământ măcar pe un fir de păr din creștetul nostru fără să atingem suveranitatea Dumnezeului Creator.

IV) *Simplitatea convorbirilor noastre.*

«Felul vostru de vorbire să fie: da, da; nu, nu; ce trece peste aceste cuvinte, vine dela cel rău».

Noi trebuie să evităm nu numai jurământul formal ci și toate acele cuvinte sau expresiuni, cărora nu le lipsește de cât o silabă sau un accent pentru a fi un jurământ propriu zis. Să ne ferim de toate expresiunile și cuvintele, care ar cuprinde o exagerare și care ar ofensă urechile celor pioși.

Să evităm abundența de cuvinte care vine dela vrăjmașul nostru cel mare—diavolul—care caută toate prilejurile de a ne doborî. Această îngrămădire și sporovăire de cuvinte isvorăște dintr'un principiu rău care este în noi, știința, orgoliul, fastul,

prezumțiunea, mânia, încăpăținarea, amorul propriu, avariția sau interesul personal. Să ne examinăm deci de aproape cuvintele și să le potrivim în chip cu totul scrupulos cu doctrina cerească a Domnului nostru Iisus Hristos de cunoștința și de judecata cărula nu vom putea nimic ascunde.

«Dumnezeul meu! Insuflă-mi respect religios față de numele Tău și de tot ceea ce-Ți aparține Ție! Nu sânt vrednic să șterg prin omagiile și dragostea mea toată blastețiile și jurămintele mele strâmbe făcute pe numele Tău sau al creaturilor Tale!

Fă-mă să iau aminte la cuvintele Tale ca să nu Te necinstesc prin graiul gurii mele!

Invrednicește-mă să-ți slujesc cu un trup cast și ferit de pacat, ca să fiu plăcut ochilor Tăi prin inima mea curată!

Stinge în mine focul mâniei și al răsunării!

Revarsă în inima mea dulceața gurii Tale! Iartă-mi toată fapta, toată vorba și tot gândul protivnic dreptății și adevărului Tău veșnic!

Dă-mi putere să mă umilesc pentru greșalele trecutului! Ancorează-mi prezentul neprihănit și îndreptează-mi pașii spre viitorul plăcut Ție. Amin!

Pr. Dr. MARIN C. IONESCU
Biserica Cuibu cu Barză

— Cea mai frumoasă profesiune a oricărui om este aceea de a împărtăși adevărul celor din jur, adevăr care-i apropie de Dumnezeu, ridicându-i.

TOMAS D'AQUIN

— Dintre toate cunoștințele, cea mai utilă este aceea care ne dă noțiuni juste asupra noastră înșine și ne învață să ne conducem în viață.

AMBROSIE

— Luptă și dacă, luptând, cazi, ridică-te iute cu încredere și începe din nou fără să te descurajezi vreodată.

SUZU

— Fă-ți lucrul tău, fă-l cu inimă slobodă și liniștită! Nu te uita că nu ești aplaudat, că auzi murmure sau că întâmpini piedici. Ce importă acestea și ce-ar rămâne din acestea sufletului tău sau pe sufletul tău?

LOUIS VEUILLON

S F Ă N T A P A R A S C H I V A

Pela începutul veacului al XVII-lea trăia, în satul Epivat din Tracia, o familie de oameni cumsecade. Munca lor avea spor și dorința de a-și întemeia cât mai trainic gospodăria mergea mână în mână cu râvna de a fi bineplăcuți lui Dumnezeu.

Dovediau aceasta prin strădania ce și-o dau de a crește pe copila lor, Paraschiva, în frica lui Dumnezeu. N'ar fi putut înțelege însă cu niciun chip să o lase lipsită și de acele bunuri cari încântă ochiul lumii, îi smulge admirațiunea și ajută deci oricui să-și deschidă, cu mai multă ușurință, drum larg și plăcut prin desișul, de multe ori primejdios, al vieții. Așa înțelegeau părinții din Epivatul Traciei să-și crească pe singura lor copilă, Paraschiva. Cum de altfel înțeleg și astăzi cei mai mulți creștini, pentru cari creștinismul e înainte de orice un mijloc de a culege izbânzi peste izbânzi în viață, fără să se întrebe dacă au vreun preț în fața lui Dumnezeu. Dorind binele, fac rău. Căci adevăratul bine pe care-l faci cuiva este numai acela pe care-și pune și Dumnezeu pecetea Lui sfințitoare. Părinților, fiți cu luare aminte și cântăriți cu înțelepciune binele pe care voiți să-l faceți copiilor voștri. Nu uitați niciodată să vă întrebați dacă voește și Dumnezeu ceea ce voiți voi cu copiii voștri. Pentru că se poate întâmpla să vă spună acest lucru înșiși copiii și atunci, firește, că durerea voastră va fi mare.

Paraschiva, copila din Epivat, primea bucuroasă toate îngrijirile părinților ei. Cu o singură deosebire: „nu se uită la trup căci este trecător, ci purtă grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor“. Și ce mare este această deosebire. Fatală pentru părinții ei, cari o doriau cât mai înălțată pe scara bucuriilor și cinstirilor omenești și mântuitoare pentru sufletul ei, care nu se vedeă fericită decât predata pedeantregul Domnului.

De câte ori nu va fi încercat ea să destăinue mamei sale frământarea sufletească ce-i stăpâna inima! Iar mama o va fi privit muștrător și-i va fi dat mereu acelaș răspuns cu care se obișnuștea a se încheia asemenea convorbiri: „Ești copilă; nu știi încă ce vrei“. Căci deși ajunsese la vârsta de 16—17 ani, duhul lumii nu izbutise să-și stricoare veninul în inima ei, ci toată dorința inimii ei

și avea izvorul în Duhul lui Dumnezeu.

— «Ești copilă, nu știi încă ce vrei!» — «Mamă dragă, aș fi fericită să-mi răspunzi la întrebarea mea: Ce să fac pentru a fi ucenică adevărată a Domnului?». Inchipuiți-vă silințele ce-și va fi dat mama pentru a-i da un răspuns mulțumitor! Și toate zadarnice. Căci un singur răspuns are această întrebare și el trebuie să vină dela Domnul, nu dela oameni.

Când s'a împlinit vremea frământărilor sufletești prin care trecea sfânta copilă Paraschiva, Dumnezeu i-a dat răspunsul așteptat de ea. Era într-o zi de sărbătoare. Ca de obicei sfânta Paraschiva se va afla în biserică. Preotul cetia evanghelia și pe când grăia cuvintele Domnului: «Dacă vrea cineva să vie după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze Mie». (Mat. XVI₂₄) în sufletul sfinteii Paraschiva s'a făcut lumină desăvârșită. Ea și altădată mai auzise aceste cuvinte; de data aceasta însă puterea lor a fost alta. Poate tocmai în clipa aceea se rugă Domnului să-i răspundă ce să facă pentru a fi ucenică adevărată a Lui! Și ce răspuns mai potrivit de cât aceste cuvinte? Ca o străngere repede și călduroasă de mână, care însemnează: n'ai grijă, sunt aci lângă tine,—așa îi vor fi răsunit cuvintele Domnului în auzul ei sufletesc: Vrei să știi ce trebuie să faci pentru a fi ucenică adevărată a Mea? acesta e răspunsul: Dacă vrei să vii după Mine, leapădă-te de tine, ia-ți crucea și urmează Mie.

O! câtă bucurie întăritoare, sfințitoare și mângâitoare se comunică atunci sufletului omenească! Să știi și să poți spune că ți-a răspuns Domnul la întrebarea ce te-a frământat cu atâta asprime și la care nimeni nu ți-a putut răspunde! Este aceasta fără îndoială, clipa nașterii de a doua despre care vorbía Mântuitorul lui Nicodim în acea noapte a necredinței lui.

Deaci înainte sfânta Paraschiva știa precis ce are de făcut. Și nimic n'a împiedicat-o să ducă la îndeplinire tot ce trebuia pentru a plăcea Domnului. Câte încercări va fi făcut ea să împărtășească și părinților săi bucuria nouă cu care o binecuvântase Domnul! Iar când s'a încredințat că părinții nici ei nu-i îngăduie să trăiască în lepădare de sine; când s'a încredințat că părinții ei mai mult pre-

țuesc hainele frumoase și scumpe cu care o împodobiseră, — și pe care ea le schimbase cu îmbrăcămintea sărăcicioasă a unei fete orfane—decât prețuesc dorința ei aprinsă de a se supune poruncii Domnului, — atunci o clipă n'a stat la îndoială să-și ia asupra-și crucea despărțirii de părinți, pentru a-și căuta întărire și pace duhovnicească în alte plaiuri, oricât de depărtate, dar alături de suflete doritoare de Hristos ca și al ei. Și astfel a pribegit prin Constantinopole, Halchedon, Pont, Ierusalim pentru a se înapoia, spre

vârsta de 27 de ani, din nou în părțile Traciei, unde și-a dat obștescul și fericitul sfârșit.

Încă dela 1641 moaștele sfintei cuvloase Maica Paraschiva se găesc, cu voia lui Dumnezeu, pe pământul nostru românesc și anume în Iași, împărțind tuturor celor ce i-se închină cu credință daruri de tămăduiri trupești și duhovnicești. Pentru care cu smerenie să ne rugăm: Sfântă cuvloasă maica Paraschivo, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi păcătoșii.

Pr. MANEA POPESCU

PLAN DE PREDICA SAU DE LEȚIUNE PRACTICĂ

INMULȚIREA PĂNILOR.

I *Pregătirea*: 1) Minunile lui Iisus au dovedit puterea Lui asupra:

a) Naturii (Potolirea furtunii). b) elementelor naturale—(Prefacerea apei în vin) c) asupra bolilor (sluga sutașului, leproșii etc) d) asupra morții (Invierea lui Lazăr etc.).

2) El a scris cu degetul atotputerniceii Sale dumnezeiești pe valurile înfuriate ale mării cuvântul „liniște“; pe creasta muntelui cuvântul „fericire“, pe ranele bolnavilor cuvântul «vîndecarea», pe mormintele repauzaților cuvântul «înviere», pe elementele naturii cuvântul „schimbare“ iar pe pâinea noastră cea de toate zilele cuvântul „Inmulțire“.

II) *Anunțarea*: Inmulțirea pâinilor Mateiu XIV, 17—21.

III) *Tratarea*: a) Pâinea reprezintă hrana trupească. b) Pâinea ne aduce tăria noastră fizică: „Domnul, Dumnezeu oștirilor va lua din Ierusalim și din Iuda orice sprijin și orice mijloc de traiu, toată forța de pâine și orice isvor de apă. „Isaia III, 1. c) Mântuitorul după ce isbutise să arate poporului în chip intuitiv că „nu numai cu pâine va trăi omul, ci și cu tot cuvântul, care iese din gura lui Dumnezeu“, înmulțește pâinile și satură poporul înfometat. d) Din săvârșirea acestei minuni desprindem următoarele mari adevăruri:

1) Mântuitorul nu săvârșește minuni decât în fața unei necesități inexorabile.

2) El nu împacă și nu ațâță curiozitatea umană sau dorința de senzațional prin minunile Sale.

3) Minunile Lui sânt acte ale puterilor Sale divine puse în sprijinul slabelor puteri omenești.

4) Iisus se roagă înainte de a binecuvânta

pâinile ca să ne deslușească nouă datoria de a ne ruga oridecâteori ne așezăm la masă.

5) Iisus pune pâinile în mâinile ucenicilor ca ei să le frângă și să le împartă poporului pentru ca minunea petrecându-se sub ochii și între degetele lor, să li se risipească toate îndoelile ce le sfredeliau sufletele lor.

6) Tot ceace se aduce la altar spre a se împărți săracilor nu se risipește și nu se împuținează, ci într'una se înmulțește.

7) Poporul se satură și ucenicii adună 12 coșuri de sfărâmături pe care au trebuit — după porunca Mântuitorului—sa le ia pe umeri și să le ducă în cetate.

8) Nu s'au adunat nici unsprezece și nici trelsprezece, ci numai douăsprezece coșuri de sfărâmături, fiindcă doisprezece erau la număr Ucenicii Domnului.

9) Ei au trebuit să poarte pe umeri coșurile cu sfărâmături pentru ca nu numai cu ochii ci și cu truda grumazului lor să ia cunoștință despre puterea divină a învățătorului lor.

10 Greutatea coșurilor de sfărâmături le arată deschis ce povară sufletească sânt îndoelile pentru orice creștin.

IV) *Asocierea*: 1) Inmulțirea pâinilor a fost un tablou profetic al Sfinte Impărtașanii.

2) Masa întinsă în mijlocul câmpului, pe pașiștea verde zugrăvia mai înainte cina cea de taină.

V) *Aplicarea*: 1) Inchinați-vă înainte și după masă.

2) Sporiți-vă avuțiile voastre, încredințându-vă toată bogăția voastră Bunului Dumnezeu!

3) Hrăniți-vă cu hrana spirituală a sfintei împărtașanii și adăpați-vă cu sângele izbăvitor al Domnului.

Pr. Dr. MARIN C. IONESCU
Biserica „Sf. Ștefan Cuibu cu Barză“

RELIGIUNEA ȘI NATALITATEA

Armonia dintre conduită și credință.

Pentru recrutarea preoților săi, biserica are nevoie de familii numeroase; căci în sânul lor, cu deosebire, germinează și cresc vocațiunile.

Dar reciproca este încă mai adevărată: familiile numeroase, pentru a se creia și a se mări au nevoie de religie, căci, înainte de orice, din ea își trage viața și nu numai viața spirituală ci și viața fizică și materială.

Colegul meu Merklen a atacat just această «eugenică» crudă, care, sub pretextul de a proteja puritatea rasei, o lipsește de existența corpurilor slăbănoage, în cari pot fi suflete nobile și puternice. Să luăm seama: dacă nu ne ridicăm contra acestor concepțiuni materialiste care nu țin nici o socoteală de elementul spiritual, pretinzând să selecționeze specia umană ca și pe alte specii animale, vom vedea ivindu-se practicile abominabile ale Greciei vechi și Romei păgâne: nerușinarea uniunilor omenesti, expozițiile de copii declarați, dela naștere, nedemni de a trăi și o scară mobilă a natalității ordonând, după statistici, fecunditatea sau sterilitatea.

Această pretinsă civilizație științifică nu e decât o reîntoarcere la barbarie, călcând în picioare sentimentele cele mai nobile și împingând omenirea spre animalitate.

Și creștinismul are „eugenica” lui, de altfel frumoasă și mult mai eficace ca aceea. Se cuprinde în porunca a VI și a IX-a, cari fac o datorie din curățenie și abținere.

Ea amintește oricărui tânăr că nu are dreptul să risipească și să corupă, în plăceri pe cât de imorale pe atât de nesănătoase, forțele primite dela generațiunile trecute și că e dator să le transmită intacte descendenților săi. Câte defecte se transmit odată cu viața; câte boli ereditare și contagioase, cari slăbesc rasa și câteodată o epuizează până la sterilitate, răsar din călcarea perceptului divin: Să nu fii desrânat!

În multe locuri, păcatele tinereții se tratează cu o indulgență oarbă și vinovată. Tinerețea trece și-și pierde și «capriciile», se zice în deobște; și nu se vede, că trecând, se vestejește ca florile și culorile, cari deasemenea se trec când se vestejesc și că

ceiace pierde este viața pe care n'o are dela Dumnezeu decât pentru a o transmite intactă generațiilor următoare. Ceiace este criminal, din punct de vedere omenesc ca și dumnezeesc, e de a «pune capăt» când se căsătorește și de a aduce un corp și suflet vestejit unei uniuni care pretinde dăruirea totală și întreagă de sine însuși.

Iată lecția mare și nobile pe care o dă eugenia creștină unui tânăr; dacă o urmează, va deveni probabil odată căsătorit, capul unei numeroase familii.

* * *

Când va contracta, cu o logodnică creștină ca și el, în fața bisericii unirea nedesfăcută care întemeiază căminul pe bază indestructibilă, biserica îi va aminti marile datorii cari fac familii puternice și fecunde.

Îi va spune că lucru sfânt este căsătoria, pentru că e o taină și pentru că nimeni nu are dreptul s'o distrugă sau s'o profaneze.

A o distruge, însemnează a despărți ceea ce a unit Dumnezeu, prin practica divorțului care este ruina instituției familiare și mai ales a familiilor numeroase. Ceea ce este necesar oricărui cămin, este stabilitatea; dar cu cât mai mult pentru o familie fecundă! A avea copii, însemnează a avea credință în viitor; căci un viitor, cu atât mai lung cu cât mai mare este numărul copiilor, e necesar pentru a-i crește, instrui și așeza.

Ceice admit divorțul admit totdeodată că mersul familiei spre deplina ei dezvoltare poate fi oprit brusc prin această ruptură a căsătoriei, care are drept urmare ruperea chiar a vieții familiare. Risipind speranțele largi și cugetările vaste, acest scepticism îi paralizează în opera atât de grea a constituirii unui cămin fecund. Și cu asemenea idei și sentimente fug din fața vieții de căsătorie.

Odată cu credința în viitor, religie dă și credința în providență, adică în ajutorul supranatural, a tot puternic, care susține pe om în greutățile vieții.

„Dumnezeu dă hrană păsărilor”, își zice capul unei familii numeroase când se lovește de greutăți de tot felul și de îngrijorări grele, pe cari trebuie să le biruiască pentru a-și duce la bun sfârșit sarcina grea; și această cugetare îi dă putere și curaj.

Dar mai ales, ea alimentează în el, ridicându-l deasupra calculelor egoiste, această flacăra a sacrificiului care e necesar oricărei nobile întreprinderi și oricărei opere mari.

Simpla privire a crucii pe care se află chipul Domnului jertfit pentru mântuirea tuturor, nu este o lecție neîntreruptă de abnegațiune și devotament și când crucea stă deasupra căminului creștin nu alungă ea din sufletele soților acele calcule egoiste și grosolane care îi fac să limiteze, în chip vinovat, numărul copiilor lor?

Dealtfel, biserica ne reamintește învățăminte care creiază căminurile fecunde. Mai mult ca oricând în aceste timpuri când populațiunea descrește prin sterilitate voluntară, ea ne repetă că a nu vedea în căsătorie decât o tovărăsie de plăcere, aducătoare de tot felul de voluptăți, și a-i răpi obiectul principal care este nașterea de prunci, însemnează a o profana și a comite o greșală atât de gravă încât se ucide, cu vieața refuzată ființelor ce n'ar cere decât să trăiască, viața religioasă și supranaturală ce există în

fiecare om. Limitarea numărului copiilor, fără practica abstenenței, iată ce condamnă formal legea divină.

Deci să nu se mire nimeni dacă se întâlnesc, cu deosebire printre creștini, căminuri fecunde; și, prin creștini nu înțeleg numai pe ceice fac figură de creștini, ci pe aceia cari, mai ales când datoria este și austeră și inevitabilă, pun conduita în armonie cu credința lor.

* * *

Religiunea și natalitatea, iată două mari cauze care sunt într'o atât de strânsă corelațiune una cu alta, încă nu se pot separa. Deasemenea «nataliștii», cari se declară neutri și pretind să nu rezolve problema repopulațiunii decât prin mijloace pur omenești și materiale, fac operă sărmană și superficială, pentru că nu ajung la izvoarele vieții, cari se găsesc înainte de orice în sufletul pătruns de datoriile lui și susținut în îndeplinirea lor de credința supranaturală și grația divină.

Din „La Croix”
după JEAN GUIRAUD

RAPORTUL COMISIEI CULTURALE

către Adunarea Eparhială a Ungro-Vlahiei privitoare la înființarea Academiei de muzică religioasă în ședința din 14 Maiu 1928.

Onorată Adunare,

În biserica română muzica bisericească a stat mereu în cinste. De când începem să avem știri, aici la noi au fost cei mai buni cântăreți bisericești, aici la noi s'a întărit reforma muzicală ortodoxă, aici s'au tipărit primele cărți de muzică. Sec. XIX în bis. română, până spre sfârșit, poate fi socotit ca o floare aleasă în chita muzicii bisericești ortodoxe.

Dar de când s'a introdus în biserica noastră cântarea corală, s'a introdus și o direcție greșită muzicală căci s'a cântat muzică ce nu are legătură cu biserica și cu vechea noastră muzică. De vre-o 27 de ani și în direcția muzicii corale bisericești s'a croit drumul cel bun prin răposatul maestru D. G. Kiriac și prin elevii săi ajutați de societatea corală Carmen. Aceasta stă în studierea muzicii vechi bisericești din toate părțile României și adaptarea ei la cântarea corală. Începem să avem deci o muzică corală bis., de a cărei

noutate și frumusețe rămân uimiți muzicanții streini.

Această nouă direcție muzicală dorește s'o sprijinească I. P. S. Patriarh, care s'a străduit pentru înființarea unei Academii de muzică religioasă, a cărei activitate a început anul acesta și al cărei regulament vi se propune spre discuție și ratificare.

Preotul NIC. M. POPESCU
C. TEODORESCU
ST. BRĂDIȘTEANU
Pr. I. D. PETRESCU

REGULAMENTUL ACADEMIEI DE MUZICĂ RELIGIOASĂ

Academia de muzică religioasă este un institut de învățământ superior, care are scopul de a cultiva toate ramurile muzicii religioase, ca artă și știință și de a pregăti elementele muzicale necesare cultului și învățământului.

În acest institut se predau următoarele subiecte de studiu:

a) *Partea artistică.*

1. Psaltica, Scrierea, Ortografia, Interpretarea, Studiul autorilor clasici și compoziția clasică.
2. Teoria muzicii, solfegiu, dictat, cântul gregorian și coral protestant.
3. Metrica și ritmica.
4. Armonie, contrapunct, forme muzicale, analiza muzicală.
5. Compoziția corală bisericească.
6. Dirigenția de cor.
7. Cântul coral.
8. Canto, mecanismul vocal, igiena vocii, exerciții de supletă.
9. Canto, interpretare religioasă.
10. Dicțiune mecanică, expresivă și cu aplicație la textele religioase.
11. Pian-Orgă.
12. Vioara.

b) *Partea științifică.*

1. Istoria muzicii.
2. Istoria muzicii religioase, folclorul muzical religios.
3. Estetica.
4. Acustica.
5. Psihologia muzicală.
6. Pedagogia.
7. Practica Pedagogică.
8. Liturghica, practica oficiilor, tipicul bisericesc.
9. Imnologia.
10. Compararea textelor.
11. Ritmul și rima textelor religioase.
12. Clopot, Toacă.

Aceste obiecte de studiu se grupează în următoarele catedre:

1. Psaltica, scrierea, ortografia, interpretarea, studiul autorilor clasici și compoziția psaltică.
2. Teoria muzicii, solfegiul, dictat, metrica și ritmica, cântul gregorian și coral protestant.
3. Armonie, contrapunct, forme muzicale, analiză muzicală.
4. Compoziția corală bisericească, dirigenția de cor și cântul coral.
5. Canto, mecanismul vocal, igiena vocii, exerciții de supletă.
6. Canto, interpretare religioasă.
7. Dicțiune mecanică, expresivă și cu aplicație la textele religioase.
8. Pian-Orgă.
9. Vioară.

10. Istoria muzicii, istoria muzicii religioasă, folclorul muzical religios.

11. Estetica, acustica, psihologia muzicală, pedagogia, practica pedagogică.

12. Liturghica, practica oficiilor, tipicul bisericesc, imnologia, compararea textelor, ritmul și rima textelor religioase, clopot, toacă.

Admișiuni și înscrieri.

Pot fi înscriși la examenul de admitere: Bacalaureații, absolvenții de Seminar, absolvenții de școli normale și prin excepțiune elementele talentate, având cel puțin gimnaziul sau școala de cântăreți bisericești.

Înscrierea se face la secretariat în zilele fixate de Rectoratul Academiei și publicate cu 15 zile înainte.

La examenul de admitere candidatul va face dovadă de cunoștințele și aptitudinile sale muzicale.

Disciplina

Anul școlar începe la 1 Octombrie și se termină la 30 Iunie.

Tdate cursurile se fac în interiorul Academiei între orele 8 dimineața și 8 p. m.

Intrarea la cursuri este permisă numai studenților înscriși sau auditorilor admiși de rectorat în deplin acord cu profesorul respectiv.

Rectorul hotărăște orarul într'o conferință cu profesorii.

Studenții sunt obligați să asiste în mod regulat la toate cursurile.

Rectorul de acord cu Consiliul profesoral, în cazuri de abateri disciplinare, va uza de următoarele pedepse față de studenți.

1. Mustrarea în particular.
2. Excluderea de la curs pe un timp hotărât.
3. Eliminarea definitivă.

Examene.

Anul școlar se împarte în trei trimestre.

La sfârșitul fiecărui trimestru, profesorii vor iscăli carnetele de frecvență.

Studenții vor depune examen, la sfârșitul fiecărui an de toate cursurile anului respectiv, în fața profesorului titular.

Examenele de an se pot da în două sesiuni: Iunie și Octombrie. Durata studiilor este de 4 ani.

După examenul de an al anului al IV-lea

se va ține un examen general, în baza căreia se eliberează fiecărui student o diplomă celor cari au obținut o clasificație maximă sau un certificat.

Taxe.

Fiecare student va plăti o taxă de înscriere de 100 lei, o taxă de frecvență de 1000 lei, o taxă pentru examenul anual de 50 lei pentru fiecare curs și o taxă de examen de absolvire de 1000 lei.

Organele de conducere.

Organele legale de conducere sunt următoarele:

1. Conferința profesorilor sub președinția rectorului.

2. Comisia pentru examene de admitere și

3. Consiliul de administrație alcătuit din: Rector, Secretar și un profesor cu delegație specială.

Discutat și votat de Consiliul profesoral întrunit sub președinția P. S. Vicar Titu S. Târgovișteanu, Directorul Academiei, în ședințele de la 9 Aprilie 1928.

p. Arhiepiscop și Mitropolit
† TITU S. TÂRGOVIȘTEANU

Cons. referent,
Pr. MANEA POPESCU

C R O N I C A I N T E R N Ă

In adunarea eparhială din sesiunea ordinară a anului acestuia 1928, în urma propunerii Consiliului eparhial, s'au făcut următoarele modificări de parohii la cele trei protopopiate din Dâmbovișă.

Se șterg următoarele parohii:

1. *Dela circ. I Târgoviște: Urbane 1) Curtea Domnească, 2) Sf. Nifon (Sârbi), 3) Sf. Nicolae Simuleasa. Rurale 4) Adâncă; 5) Comșani, 6) Lazuri, 7) Secueni, 8) Ulmi.*

2. *Dela circ. II (Găești) se șterg: 1) Bofești, 2) Căndești din deal (Bofești) și 3) Grecii Bofești.*

3. *Dela circ. III (Ghergani) se șterg: 1) Costești din deal, 2) Costești din vale 3) Tomsani (Mărunțișu).*

Aceste parohii se repartizează pe viitor precum urmează 1) La circ. I Târgoviște se adaugă: 1) Bofești (dela circ. II) 2) Căndești din deal (deal circ. II) 3) Grecii Bofești (dela circ. II). La circ. II Găești se adaugă: 1) Costești din deal (dela circ. III Ghergani) 2) Costești din vale (dela circ. III) 3) Tomsani (Mărunțișu) dela circ. III.

III. *La circ. III Ghergani, cu sediul în Târgoviște, se adaugă: 1) Parohia Curtea Domnească 2) Parohia Sf. Nifon (Sârbi), 3) Parohia Sf. Nicolae Simuleasa toate urbane și 4) Adâncă, 5) Comșani, 6) Lazuri. 7) Săcueni, 8) Ulmi, rurale, toate șterse dela circ. I.*

In jud. Prahova, par. Podenii nouă a trecut dela circ. III Urlați la circ. Vălenii de Munte.

Alcătuirea Cercurilor pastorale din București. — *Protopopiatul circ. I. București.* —

Cercul pastoral No. 1: Bisericiile Băneasa, Miron Cristea (leagănul Sf. Ecaterina), Mavrogheni, Sf. Vasile, președinte Pr. Th. Leontescu, la bis. Mavrogheni.

Cercul pastoral No. 2: Bisericiile Sf. Voevozi, Manea Brutaru, Sf. Nicolae-Tabacu, Popa Tatu, Schitu Măgureanu, Brezoianu, președinte Pr. Cristache Stanco, la bis. Manea Brutaru.

Cercul pastoral No. 3: Bisericiile Amza, Sf. Visarion, Albă Cal. Victoriei, Bradu Boteanu, Batiște, Ienii, Stejar, Sf. Ionică-Moldoveni, Crețulescu, Sf. Ilie-Georgani, Zlătari, Doamna, Sf. Dumitru, Stavropoleos, președinte Pr. Dem. Rădulescu, la bis. Albă Cal. Victoriei.

Cercul pastoral No. 4: Bisericiile Floreasca, Herăstrău, Pipera, președinte Pr. Gh. Alexandrescu, la bis. Floreasca.

Cercul pastoral No. 5: Bisericiile Precupeții Noi, Dichiu-Tirchilești, Precupeții Vechi, Icoana și Pitar-Moșu, președinte Pr. N. Rădulescu, la bis. Dichiu.

Cercul pastoral No. 6: Bisericiile Sf. Treime Tei, Sf. Dumitru-Colentina, Sf. Ioan Moși, Teiul Doamnei (Ghica), Plumbuita, Andronache, Fandeni-Doamnei, președinte Pr. D. Mușețeanu, la bis. Sf. Treime-Tei.

Cercul pastoral No. 7: Bisericiile Silivestru, Popa Chițu, Popa Rusu, Oțetari, președinte Pr. Al. Nicoreanu, la bis. Sf. Silvestru.

Cercul pastoral No. 8: Bisericiile Sf. Nicolae-Șelari, Curtea Veche, Răzvan, Sf. Gheorghe Nou, Colțea, Sf. Ion Hanul Colței (Kalenderu), președinte Arhim. I. Scriban, la bis. Șelari.

Protopopiatul circ. III, București. — *Cercul*

pastoral No. 1: Bisericile Alexe, Slobozia, Flămânda, Sf. Spiridon, Sf. Ecaterina, Sf. Nicolae-Broșteni cu președinte Pr. N. Tomescu, cu sediul bis. Alexe.

Cercul pastoral No. 2: Bisericile Bărbătesou Nou, Parohia Sf. Ioan Botezătorul (câmpul Veseliei), Parohia Belu Șerban-Vodă și Parohia Progresul Belu, cu președinte Pr. Ilie Popescu, cu sediul la Cuțitu de Argint.

Cercul pastoral No. 3: Bisericile Sf. Ilie Rahova, Domnița Bălașa, Sf. Nicolae-Vlădica, Parohia Bărbătescu-Vechiu, cu președ. diac. A. N. Constantinescu, cu sediul bis. Sf. Nicolae Vlădica.

Cercul pastoral No. 4: Bisericile Sf. Apostoli Mihai Vodă, Sf. Spiridon Vechiu, Albă Postăvari, Antim, Schitul Maicilor, cu președ. [Pr. G. Comana, la bis. Sf. Apostoli.

Cercul pastoral No. 5: Bisericile Spirea Veche, Spirea Nouă, Cotroceni, Izv. Tămăduirii și Ghencea, cu președ. Pr. Ion Ionescu, cu sediul la Spirea Veche.

Cercul pastoral No. 6: Bisericile Sf. Ștefan Cuibu cu Barză, Sf. Elefterie, Sf. Gheorghe-Malmeson, cu președ. Pr. Marin Ionescu, cu sediul bis. Cuibu cu barză.

Cercul pastoral No. 7: Bisericile Sf. Vineri-Nouă, Sf. Constantin, Sf. Nicolae-Buzești, Căramidarii-de-sus cu președ. Pr. D. Georgescu-Buzești, cu sediul la bis. Sf. Vineri-Nouă.

Cercul pastoral No. 8: Bisericile Sf. Ilie Grant, Principele Carol, Crângași, Militari, Grivița, Podeanu și Roșu, cu președ. Pr. Chiriță Cernescu, cu rotație.

Protopopiatul circ. II, București. — Cercul pastoral No. 1: Parohia Dobroești, Mărența, Pantelimon, președ. Pr. Iordache Pascu, cu rotație.

Cercul pastoral No. 2: Bisericile Oborul Nou, Sf. Gheorghe Capră, Olari, Oborul Vechiu, Sf. Pan-

telimon, cu președ. Pr. Gh. Crețu, cu sediul la bis. Pantelimon.

Cercul pastoral No. 3: Bisericile Iancu Nou, Iancu Vechi, Popa Nan, cu președ. Pr. P. Bedreag, sediul la Iancu Nou.

Cercul pastoral No. 4: Bisericile Delea Nouă, Delea Veche, Hagiu, Mântuleasa, Negustori, Sf. Mina, Sf. Ștefan, Popa Soare, președ. Pr. C. Diaconescu, sediul la bis. Hagiu.

Cercul pastoral No. 5: Bisericile Sf. Vineri-Herască, Lucaei, Udricani, Sf. Ioan Nou-Piață și Sf. Gheorghe Vechi, cu președ. Pr. Stoica Ionescu, cu sediul la bis. Sf. Vineri-Herască.

Cercul pastoral No. 6: Bisericile Ceauș-Radu Olteni, Jignița, Sf. Nicolae, Sârbi, Bradu-Staicu, Dobroteasa, Sf. Apostoli, cu președ. Pr. Simeon Popescu, cu sediul la Dobroteasa.

Cercul pastoral No. 7: Bisericile Târca, Izvorul Nou, și Troița cu președ. Pr. Gh. Ciosu, cu sediul la Sf. Troița.

Cercul pastoral No. 8: Bisericile Cavafu, Căramidari de jos, cu președ. Pr. Gh. Pănescu, cu sediul bis. Căramidari.

* * *

Pentru a nu se pierde fără nicio urmă lucrul ce se deapănă cu multă grijă în ședințele Cercurilor Pastorale s'a luat hotărîrea și,—C. C. Preoți din București au primit-o cu multă voie bună, de a așterne pe hârtie unele din predici și conferințe ce vor fi ținute. În acest scop s'a împărțit evanghelia după Matei—dându-se câte un capital sau două fiecărui cerc, care va fi studiat, explicat poporului și totdeodată scris sub formă de exegeză populară. Astfel în Ianuarie viitor vom avea sfânta evanghelie după Matei comentată și scrisă în întregime, care tipărită va fi de folos tuturor preoților din Eparhie.

MIȘCAREA ÎN CLER

NUMIRI, DEMISII, DECESE, TRANSFERĂRI, CÂNTĂREȚI-PARACLISERI 1—15 Septembrie 1928.

1. Panalt Mateescu cântăreț la parohia Căproșu jud. Dâmbovița se transferă la parohia Priboiu acelaș județ în locul lui Ioan G. Ionescu transferat la parohia Drăgănești-Ungureni, iar în locul lui P. Mateescu a fost numit pe aceeași dată Dl. Victor Popescu.

2. Veniamin Batfriu paraclicer la Sf. Patriarhii, demisionează la 1 Septembrie a. c., cerând în-

voirea a plecat în Sf. Eparhie a Hușilor, învoire care i se dă.

3. Constantin M. Oprescu se numește pe data de 1 Aprilie a. c., cântăreț la nou înființata parohie Drăgăneasca comuna Brezoaia jud. Ilfov.

4. V. S. Ogesău cântăreț la parohia filială Lemnul din Târgoviște a fost transferat la biserica Mitropolia din Târgoviște în locul lui C. S. Ogescu decedat, iar în locul său se transferă cântăreț Ioan Ionescu dela parohia Priboiu jud. Dâmbovița.

5. Const. Buzea, se numește pe data de 1 August a. c., paracliser la parohia Sf. Ioan Văleni de Munte jud. Prahova în locul lui C. Tudorache care a părăsit serviciul dela 1 Mai a. c.

6. Cristea D. Vasile se numește pe data de 1 August a. c., cântăreț la parohia Cătunu jud. Dâmbovița în locul titularului Rusu Gheorghe care a decedat dela 1 Ianuarie a. c.

7. Dobrescu I. Ion se numește pe data de 1 August cântăreț la parohia Bădeni jud. Dâmbovița în locul lui Al. B. Secăreanu decedat la 21 Iunie 1928.

8. Petre Davidescu paracliser la biserica Sf. Vasile Calea Victoriei Circ., a Capitalei, demisionat la 1 August a. c. se șterge din state.

9. Ioan Gh. Rădulescu se numește pe data de 1 Septembrie a. c., cânt. la parohia Priboeni jud. Mușcel în locul lui Ioan Popescu infirm dispensat din post.

10. Mitroiu I. Dumitru se numește pe data de 1 Septembrie a. c., cânt. la parohia Uda Păciurea jud. Teleorman în locul lui Marin Gh. Teodoriu suspendat din post.

11. Marin C. Ilie se numește pe data de 1 Septembrie a. c., cântăreț la parohia Scroiștea-Teleorman circ. II., în locul titularului Ioan N. Stavrache demisionat la 1 Iunie.

12. Cristache Dumitrescu se numește cântăreț pe data de 1 August a. c., la parohia Sf. Gheorghe Nou Boldescu din ploești Prahova în locul lui Petre Ionescu demisionat pe aceeași dată.

Marin Voica se numește pe data de 1 Iunie a. c., cântăreț la parohia Brătești de sus jud.

13. Dâmbovița circ. I., în locul lui G. Georgescu demisionat pe aceeași dată.

14. Stolca I. Petcu se numește pe data de 1 Iulie a. c., cântăreț la parohia Scurtu Popești Vlașca circ. II. în locul lui Florea B. Zamfir pus în disponibilitate.

15. Gh. F. Cojocarul se numește pe data de 1 Septembrie a. c., paracliser la biserica Sf. Dumitru Colentina din circ. I., a Capitalei în locul lui Ioan Petrache demisionat pe aceeași dată.

16. Dumitru Georgescu cântăreț la parohia Ciolpani jud. Ilfov, se înlocuește cu Dl. C. Nicolau asb, 5 a cl. Seminariale.

17. Radu Marin Ion se numește pe data de 1 August a. c., cântăreț la parohia Ogreneni jud. Ilfov, în locul lui Dumitru Popescu decedat.

18. Popa A. Florea se numește pe data de 1 August a. c., cântăreț la parohia Dorobanții jud. Teleorman circ. I., în locul lui Radu R. Manea practicant.

19. Marin Fl. Stoica se numește pe data 1

August a. c., paracliser la biserica Cuvioasa Paraschiva jud. Teleorman circ. III., în locul titularului Stoichițiu Dumitru care a părăsit serviciul pe data de 15 Iulie a. c.

20. Cânt. Const. Gh. Bădănoiu dela parohia Videle-Vlașca se pune în disponibilitate pe data de 1 Iulie a. c., din cauza neprezentării la post.

21. Adam Crihan Cântăreț la parohia Maica precista din Ploești demisionând pe data de 1 Octombrie a. c., se șterge din state.

22. Gh. Budescu se numește pe data de 1 Iulie a. c., paracliser la parohia Maica Precista Ploești în locul lui Petre N. Vasilescu care a părăsit postul dela 1 Iunie a. c.

23. Gh. Belchiță se numește pe data de 1 Sep. a. c., cântăreț la parohia Gorganul de jos Mușcel circ. II., în locul vacant.

24. Gh. Rău. se numește paracliser la biserica Sf. Vasile Calea Victoriei circ. I., a Capitalei în locul titularului Petre Davidescu demisionat la 1 August a. c.

25. Marin Gh. Popa se numește pe data de 1. Septembrie a. c., cântăreț la parohia Radovan jud. Ilfov circ. II., în locul lui Ioan Filipescu practicant pus în disponibilitate pe aceeași dată.

26. Gh. Gh. Purcărea se numește cântăreț pe data de 1 Septembrie a. c., la parohia Piteasca-Pasărea în locul lui Mihail Popescu neprezentat la post dela 24 Iunie a. c.

27. Neagu I. Voiculescu se numește paracliser pe data de de 1 Septembrie a. c., la parohia Sf. Ioan Botezătorul din circ. II a jud. Teleorman în locul lui Ene I. Voiculescu luat în armată.

28. I. Mișurcă se numește pe data de 1. Sep. a. c., paracliser la parohia Sf. Impărați din Ploești în locul lui D. Săndulescu demisionat pe aceeași dată.

29. Cânt. Radu P. Niculescu dela parohia Fătăchești jud. Vlașca se transferă la parohia Videle în locul lui Const. Gh. Bădănoiu zis și Logofătu demisionat dela Iulie a. c.

DECESE, DEMISII, TRANSFERĂRI, NUMIRII, PREGĂTIRI. 1—15 Septembrie 1928.

1. P. Gh. Mitroiu dela parohia Sf. Voevozi din Urlați-Prahova se transferă pe data de 1 Iulie a. c., la parohia Sf. Atanasie Ploești; în postul de paroh provizoriu la parohia Sf. Voevozi din Urlați se numește pe aceeași dată păr. Nicolae Alexandrescu ajutător.

2. Pr. Tudor Popescu parohul parohiei Tecuci-Kalinderu Teleorman circ. II., demisionat pe data de 1. Septembrie a. c., se șterge din state.

3. Pr. Nicolae Preoțescu dela parohia Mănești

jud. Prahova I., demisionând pe data de 1 Oct. a. c., din postul de paroh al acelei parohii, pentru regularea drepturilor la pensie, se șterge din state.

4. Arhim. Nifon Ianculecsu se șterge din statele parohiei Urleta jud. Prahova circ. II., având învoirea a merge în Eparhia Aradului.

5. Pr. Sandu Penculescu dela parohia Palanga jud. Teleorman circ. III., demisionat la 1 Oct. a. c., se șterge din state.

6. Pr. N. Cotenescu paroh la parohia Bădenii-Pământeni jud. Mușcel circ. I., demisionând pe data de 1 Octombrie a. c., se șterge din state.

7. Ieromonahul Florea Gurie se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., paroh suplinitor la parohia Ghiaba jud. Prahova circ. IV.

8. Pr. I. Antonescu demisionând din postul de paroh al parohiei Poiana Vărbilău jud. Prahova circ. IV., pe data de 1 August a. c., se șterge din state.

9. Pr. Ilie Aldescu supranumerar la biserica filială Târgu din Târgoviște decedat la 19 Iulie a. c., se șterge din state.

10. Pr. Petre Popescu dela parohia Valea Roșie jud. Ilfov circ. II., decedat la 24 August a. c., se șterge din state.

NUMIRI, TRANSFERĂRI, DEMISII, DECESE, PREOȚI. 15 Septembrie, 1 Octombrie 1928.

1. Arhimandritul Nifon Criveanu, deservent la Sf. Mitropolie, demisionând pe data de 1 August a. c. se șterge din state.

2. Pr. Filip Aristide dela parohia Beiu Teleorman se transferă la parohia Chiroflu jud. Ilfov pe data de 1 Octombrie a. c.

3. Pr. Marin Ștefănescu paroh la parohia Baloteasca Pătroaia jud. Dâmbovița circ. II, demisionând pe data de 1 Septembrie a. c., se șterge din state.

4. Pr. I. Mihăilescu paroh la parohia Oltenița rurală, jud. Ilfov demisionând pe data de 1. Noembrie a. c., se șterge din state.

NUMIRI, TRANSFERĂRI, DEMISII, DECESE, CÂNTĂREȚI-PARACLISERI 15 Septembrie 1 Octombria 1928.

1. Petre Davidescu se numește paracliser la biserica filială Bradu-Staicu parohia Olteni din circ. II., a Capitalei, în locul lui Ioan Rusu, titular suspendat pe aceeași dată.

2. Niță F. Nicolae se numește cântăreț pe data de 1 Septembrie a. c., la parohia Curcani jud. Ilfov circ. II., în locul lui Nae Popescu cântăreț provizoriu suspendat pe aceeași dată.

3. Voicu R. Grigore cântăreț la parohia Cârli-

gați jud. Telorman circ. I., se transferă la parohia Vodă Carol acelaș județ în locul lui Neagu Stănescu practicant.

4. Sandu M. Dumitru a fost reintegrat în postul de cântăreț pe data de 1 Septembrie a. c., în locul ocupat provizoriu de Alex. V. Călin, la parohia Băsești jud. Teleorman circ. I.

5. Ioan I. Mitrea se destitue din postul de cântăreț al parohiei Atârnați jud. Teleorman, circ. III., pentru neprezentare la post și purtare necuviincioasă, pe data de 1 August.

6. Const. Slicaru cântăreț la biserica filială Bradu Staicu și Toma Drăgulescu la biserica Sf. Nicolae Popescu parohia Olteni din circ. II, a Capitalei, se transferă unul în locul altuia.

7. Nicolae Tănăsescu cântăreț la parohia Drăgoești-Pământeni Dâmbovița decedat în ziua de 13 August a. c., se șterge din state.

8. Sofronie Anastase cântăreț la parohia Răsvadul de sus jud. Dâmbovița părăsind postul pe data de 1 Aprilie a. c., se șterge din state.

9. E. M. Stoenescu se numește paracliser pe data de 1 Septembrie a. c., la biserica particulară Andronache-Colentina din circ. I., a Capitalei în locul lui Nicu Ionescu îndepărtat pentru rele purtări.

10. Vasile Stan Păun se numește pe data de 1 Octombrie a. c., cântăreț la parohia Cioranii de sus jud. Prahova circ. III., în locul vacant prin moarte în timpul războiului a fostului cântăreț Ioan Stoica Ivănescu.

11. Ilie I. Popescu se numește pe data de 1 Octombrie a. c., paracliser la biserica Spirea Veche în locul lui Virgil M. Popa, demisionat pe aceeași dată.

12. Nicolae Popescu se numește pe data de 1 Octombrie a. c., paracliser la parohia Dobroteasa din circ. II a Capitalei în locul lui Vladimir Barcari, demisionat pe aceeași dată.

Consilier referent
Pr. Eug. BARBULESCU

CEREȚI

NOUL TESTAMENT

traducere de

Părintele GRIGORE PIȘCULESCU

la Institutul Biblic, Sf. Sinod,
strada Antim, București.

Broșat 70 lei. = Legat flexibil 100 lei.

DARURI, MULȚUMIRI ȘI FAPTE CREȘTINEȘTI

Consiliul parohial din parohia Jolța Ilfov, București aduce viile sale mulțumiri d-nei și d-lui Alex. Dan cari au avut plăcerea de a spăla pictura și a vopsi acoperișul bisericii filiale din satul Bâcu. Aceste lucruri au costat suma de 10.000 lei.

Dumnezeu să-i învrednicească de o fericire cât mai mare și să le dea spor și belșug în toate,

* * *

Epitropia bisericii parohiale Vlad Țepeș, jud. Vlașoa aduce călduroase mulțumiri d-lui Nicolae Niculescu, inginer minier și soției sale d-nei Ecaterina Niculescu din Craiova, cari au dăruit pe seama bisericii noastre de sf. Paști, un epatrafir și două făclii mari în valoare de 1000 lei.

Asemenea se aduce vii mulțumiri d-nei Elena Lăzărescu din București, care tot de sf. Paști a dăruit bisericii una făclie mare pentru eșirea cu sf. daruri și 20 făclii pentru îmbrăcarea policandrilor în valoare de 800 lei.

Dl. Ioan Vârtejescu din com. Corbii Mari jud. Vlașca a făcut dar bisericii din parohia Udeni jud. Vlașca un epitrahil în valoare de 1200 lei, pentru

i-se aduce mulțumiri călduroase din partea epitropiei bisericii.

Prin stăruința C. Pr. Radu Smărăndescu, Dl. Gh. Niculescu Grefier în com. Videle-Vlașca a donat bisericii parohiale din com. Fotăchești, în com. Fotăchești un pangar de scândură cu dulap, rafturi și pictură în valoare de 3000 lei, pentru care i-se aduce mulțumiri vii.

D-na Anastasia Văduva a dăruit bisericii din satul Jilava, com. Jilava-Mierloiu, jud. Ilfov un epitaf lucrat pe pluș de mătase, în valoare de 3200 lei. Dumnezeu s'o binecuvinteze și s'o răsplătească cu darurile Lui veșnice,

Dl. Hristodor Ionescu, Directorul Școlii Primare din parohia Bucșani jud. Vlașca circ. III., Căscioarele, a donat pentru construirea bisericii 10.000 lei.

Noi îi aducem mulțumiri pe această cale pentru faptul sa creștinească.

Dl. Ioan Teodorescu din Ploești str. B. Delavrancea 3, a donat bisericii Sf. Împărați din Ploești, la apelul făcut de preotul paroh, lei 10.000, alcătuind „Fondul inalienabil Ioan și Temistoele Teodorescu”, ca din venit să se ajute la subvenționarea corului bisericii.

PAROHI VACANTE

Postul de preot ajutor, dela Parohia Radovanu jud. Ilfov, plătit de comuna Radovanu, devenind vacant prin decesul preotului Macarie Mihăilescu, pe 1 Octombrie 1928, se publică concurs pentru ocuparea lui în termen de 30 zile dela apariția în «Apostolul».

Parohia Radovanu este împărțită în 2 enorii. Enoria preotului ajutor este de circa 500 capi de familie și afară de salariu conform gradului de studii, se mai bucură și de venitul epitrahilului ce se ridică la 8—10.000 lei anual. Casă parohială nu are; biserica este în construcție; pământ arabil are 6 pogoane.

Candidații vor înainta cererile lor însoțite de actele de preoție sau de transferare la cancelaria protopopiei.

Protopop, Icon. I. POPESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia Poiana de Verbilău, devenită vacantă prin demisiunea Pr.

Ioan Antonescu din cauza paraliziei de care suferă. Termenul este de 30 de zile dela această publicație în curierul Apostolului.

Parohia Poiana de Verbilău are 210 familii, cu 1080 suflete. Nu are casă parohială și nici pământ pentru folosința personalului. Venitul epitrahilului nu se ridică mai mult de 10.000 lei. Este gară în sat.

Cererile însoțite de acte se vor înainta protopopiei IV Văleni de munte—Prahova, care la timpul convenit le va înainta Sf. Mitropolii.

Protopop. D. D. ȘTEFANESCU

Pe ziua de 1 Octombrie a. c. s'a înființat parohia Subești în orașul Câmpulung având ca filială biserica Sf. Ghorghie.

Noua parohie cuprinde în afară de enoriașii bis. Subești și enoriașii fostei parohii Negru Vodă care s'a desființat.

Casă parohială nu are.

Venitul epitrahilului se ridică la suma de 2—3000 lei lunar. Doritorii a ocupa po-

stul de paroh vor înainta cererile lor protoieriei în termen după care li se va da cursul legal.

Protoieru Pr. N. PROCA

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Bădenii Pământeni, Protopopia I C.-Lung vacantă pe ziua de 1 Octombrie a. c. prin demisionarea pr. M. Cotenescu titularul ei.

Parohia este formată din satele: Bădeni și Cotenești cu două biserici având 280 familii cu 1430 suflete.

Casă parohială nu are, în schimb are 17 dogoane pământ.

Venitul epitrahilului se cifrează la circa 4—5000 lei pe an.

Doritorii a ocupa acest post vor adresa cererile însoțite de acte și memorii protoieriei în termen de 30 zile dela apariția acesteia în Apostolul, după care li se vor da cursul legal.

Protoieru, Preotul NICOLAE PROCA

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Găgeni. Preotul ce se va numi aci, va funcționa însă la parohia Plopeni, care are o populațiune de 300 familii, casă parohială pentru preot și biserica în bună stare. Pământ pentru preot ca sesie parohială, nu este.

Candidații vor înainta Protoieriei, Circ. I Ploești, cererile însoțite de actele și memoriul cerut de regulament în termen de 30 zile dela data publicației în «Apostolul».

Protopop, CONST. M. PETRE

În conformitate cu ordinul Sf. Mitropolii No. 6288/1928, pentru ocuparea parohiei urbane «Adormirea» din Urlați se publică din nou concurs cu termen de 30 zile dela apariția în «Apostolul» a acestei publicațiuni.

Condițiile sunt aceleași ca la primul concurs publicat în «Apostolul» No. 15—16 dela 1 August 1928.

Protopop, VINCENTIU POP

INȘTIINȚARE

La Sf. Mănăstire „Suzana“ jud. Prahova, funcționează de 7 ani o școală primară cu 4 clase, pe lângă care s'a mai înființat și curs cu mai multe secții: de croitorie, cusături naționale și noțiuni de gospodărie.

Tot dela acea dată, s'a înființat și un atelier de

covoare, unde elevele, după ce urmează 4 ani, obțin un certificat, ce le poate servi la ocuparea posturilor de ajutoare de maestre de țesătorie, la diferitele școli.

Acest atelier este aprobat de Onor Ministerul Cultiurii.

Pentru ocuparea locurilor în această școală se cere ca elevele să aibă vârsta de 7-16 ani. Întrucât s'au luat măsuri ca elevele să fie interne, se cere ca fiecare să plătească o taxă de 3000 lei anual pentru întreținerea lor, plătită în 3 rate și următoarele alimente pe întregul an: 5 kg. untură, 6 kg. brânză, 50 kg. cartofi, 10 kg. Prune, 15 kg. fasole, 10 kg. ceapă, 1000 nuci, 50 ouă, 150 kg. porumb, 50 kg. făină de grâu, 15 verze și 5 kg. săpun. Aceste alimente vor fi aduse în 3 rânduri.

Elevele își vor aduce următoarele lenjuri: 3 cămăși de zi, 3 cămăși de noapte, 2 rochii, 3 perechi pantaloni, 2 cearceafuri, 2 prosoape, 2 șervete de masă, 1 pernă, 2 fețe de pernă, 2 perechi ciorapi, 1 pătură sau plapumă.

Elevele de curs primar vor aduce certificatul de sănătate dela Doctor și actul de naștere.

Elevele dela Atelier vor aduce actul de naștere, certificatul de 4 clase primare și certificatul de sănătate.

Elevele care vor voi să obție certificatul ca ajutoare de maestre timp de 4 ani nu li se va plăti nimic căci vor primi învățătură, iar cele care vor să fie numai ca lucrătoare după un an de zile li se va plăti de metru.

Inscrierile se vor adresa Sf. Sale Maicei Starițe a Mănăstirei „Suzana“.

Superioara, IUSTINA STANESCU

CĂRȚI NOUI.

A apărut *Săracu Gealapu*, spovedania unui păcătos, de Dl. Mihail Lungeanu, laureat al Academiei române. Se poate comanda la Institutul de editură Cultura românească din București, sau la autor în Pitești. Costă 15 lei

—o—

Daruri și mângăeri de Alban de Villeneuve, tălmăcit de Pr. Ioan N. Ionescu dela biserica Amza București, 1928, formatul cărților de școală, 80 pagini, prețul 20 lei. Se cere la autor.

—o—

«*Iată stau la ușe și bat...*» de Pr. Ioan N. Ionescu dela Biserica Amza-București, 1928, formatul cărților de școală, 80 pagini, prețul 20 lei. Se cere la autor.